

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. vi. post tertia[m] d[omi]nica[m] in Aduentu Questio. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāg.

secūm Tho. j. q. xij. ar. ij. ad scdm. s. eo mō
q̄ vitam viuerē videm⁹ viuēdo opa vite.
Tūc em̄ intellect⁹ erit p̄p̄icax ⁊ diuina glo
ria marie refulgebit in corpib⁹. ideoq; sta
tim intellect⁹ app̄hēdet deitate v̄isus corp⁹
bus: sicut mō statim app̄hēdit vitā vi
uentis: v̄iso motu eius.

Queri etiā pōt circa hoc euāgētiū vtrū
deus possit facere oē p̄bū. i. oē a nob̄ intel
ligibile siue nō implicās p̄tradictionē. *U*
de. j. q. xxv. ar. ij. po. q. j. ar. ij.

Feria. vi. post tertiā dñicā in Aduentu Questio. v.

Veritur vtrum credere
q̄ deo reuelanti q̄cūq; necessario sit
meritozū: Ad h̄ aut̄ dico q̄ fm̄

doctrinā sancti Tho. vbiq; p̄cipue. xij. q.
xvij. et ij. dist. xl. et ma. q. ij. Aliq̄s actus
human⁹ fm̄ suā sp̄m̄ vel gen⁹ cōsiderat⁹
est indifferens ad bonū ⁊ malū morale: h̄
habeat naturalē bonitatem inq̄ntū est. Nā
si act⁹ būani obiectū includit aliqd̄ ratōi
p̄ueniēs: act⁹ ē bon⁹: vt misereri paup̄is:
et malus si includit aliqd̄ et repugnās: vt
furari. et neuter si nō includit cōueniēs nec
repugnās: vt leuare festucā de terra: quia
ois act⁹ h̄z sp̄m̄ ab obiecto: ⁊ act⁹ huma
nus ab obiecto relato ad p̄ncipiū actuum
humanorū qd̄ ē rō. S; si loq̄mur de actu
fm̄ indiuiduū: sic quēlibet actū particula
rē būanū. i. deliberatū necesse ē esse bonū
vel malū moralē: nō solū fm̄ theologū:
sed etiā fm̄ p̄m̄ moralē. qz si act⁹ fiat qm̄
oportet ⁊ vbi oportet ⁊ sic oportet: et sic de
alijs circūstātijs: ē bon⁹. et siqd̄ horū defi
cit est malus. Est aut̄ necessariū q̄ fiat cū
oib⁹ istis: aut nō fiat: ⁊ p̄sequit⁹ q̄ sit bonus
vel malus. Et si q̄s habeat gr̄as nō pōt esse
act⁹ būan⁹ in eo cōsiderat⁹ fm̄ indiuiduū
q̄ nō sit p̄ctm̄ vel meritū. Nā q̄cqd̄ ab eo q̄
h̄z charitatē ordinat in finē alicui⁹ p̄turs:
ordinat in finē charitatē: ⁊ p̄sequit⁹ ē meri
tozū. qz sic volūtas oēs potētias: ita cha
ritas oēs p̄turs mouet ad finē suū. S; z
ois act⁹ bonus ordinat in finē alicui⁹ p̄u
tū: ⁊ p̄sequit⁹ est meritozū. et si sit mal⁹ est
de meritozū. H̄ns i ḡif charitatē meretur
comedendo ⁊ ludēdo ad recreatiōez: set

uato modo tēpantie ⁊ eutrapolie. Hec ex
secūo Tho. vbi s. I ḡif credere: supposita
gr̄a ē meritozū: cū sit act⁹ p̄turs. Et ideo
bñ d̄z brā p̄go q̄ credidit dño. Sed p̄
p̄rio. qz seq̄t q̄ q̄s sit in vno instāti mere
bit ⁊ peccabit mortalr: posito q̄ Socrati
reuelat a deo sua dānatio. Credendo em̄
merebit ⁊ dicitū ē: ⁊ peccabit: qz d̄spabit
Sol. Sed s; sc̄m̄ Tho. deus nulli reuelat
suā dānatiōez: sed nec reuelare p̄t de potēt
tia ordiata. qd̄ si faciat intelligēdū ē q̄ loq̄
quat cōminatozic: n̄ ex snia. Hec illē. Est
ponat q̄ loquat ex snia: dico q̄ si tal̄ acce
ptet dei iusticiā fm̄ quā credit se dānādū:
meret: nō at peccat despando. qz nō tene
mur sp̄are nisi q̄isq; sum⁹ dubij de salute
Si aut̄ nō acceptet eā: ita peccabit ⁊ n̄ me
rebit. Est ponat casus q̄ deus reuelat ex
snia: cū h̄ ster p̄ceptū d̄ spe. Dico q̄ cas⁹
est impossibilis. qz seq̄t q̄ de⁹ veller istū sil
credere p̄dictoria. i. se dānādū ⁊ saluādū
cū nō possit sp̄are salutē nisi credat se sal
uādū. Sedo qz posset aliq̄s mereri credē
do falsū: sicut Ezechias credēdo se mort
urū: ⁊ n̄niuste se credēdo subuertendos.
Sed h̄ ē ⁊ An̄. Cur de⁹ h̄o. c. xvj. Si ve
ra inq̄t nō fuit fides mort⁹ ch̄i: nihil p̄
fuisse. Sol. Nō pōt seq̄ q̄ q̄s mereat cre
dēdo falsū: qz de⁹ n̄ pōt reuelare falsū: nec
illd̄ p̄bū fuit falsum: mort⁹ Ezechia. qz
sensus erat: mors tua ē futura. qd̄ fuit ve
rū. Nā aliqd̄ ē futurū eo ip̄o q̄ sua cā ē d̄i
posita vt eueniat. ⁊ ita erat d̄ p̄ma morte.
qz habeat causas naturales: vt mortū mor
tale. Et similr subuersio n̄niue erat in sua
cā. i. demerit⁹ n̄niuitay. Et id̄ d̄z. ij. ge
neratiōe: q̄ futur⁹ q̄s icedere nō inceder
qz. Quā icedēdi cā ipeditet aut remouebit
Sed cū cā sit duplex. i. p̄ma. i. d̄i volūtas
ac p̄scia. et sc̄da. i. celuz ⁊ alie cause create:
aliq̄n aliqd̄ ē futurū fm̄ p̄mā: nō sc̄dam: vt
iudiciū generale. Aliq̄n fm̄ sc̄dam: nō p̄
mā: vt mortē ezechie ⁊ subuersionē n̄ni
ue. Qd̄ at̄ ē futurū fm̄ p̄mā/sp̄ euenit: n̄ at̄
qd̄ fm̄ sc̄dam. qz p̄ma ipediti n̄ pōt sic sc̄da
Posito tñ q̄ q̄s credat falsū: vt cū verula
credit p̄dicatori erranti vt deo: q̄c credif
falsū sub rōne veri: ⁊ ē meritozū. Nec est
⁊ An̄. qz illa sūt p̄ba discipuli: q̄uis dicit
etiam possit q̄ illa fides nō p̄fuisse. id̄ est

obiectū illius fidei: qz nihil fuisset si fuisset
falsum, p fuisset tñ ipse actus: qz fuisset actus
p rursus nobilissime. i. fidei.

Quæsi etiā pōt An Joānes exultave
rit motus ab alio: vel p acceleratiōem vsus
rōnis. Et de. iij. q. xxvij. ar. vij.

**Sabbato ante qrtā dñicam
in aduentu Questio. vi.**

Ventur Vtz is super
que sit p bñ dei p aliquā inspira
tionē/possit eē certus q a deo sit
talis reuelatio: Ad h aut dico sic. Ille cui
fit aliq reuelatio oculoꝝ p visionē corpo
rale v l imaginariā v l intellectuāle: p t dei
autore an sit spūs bonus v l malus hie p tectu
rā p babilē. s. si terminet in leticia mentali
Hoc em signū tradūt fere oēs sc̄i. s. p rō
bñis Anro. qntū ego legerim. et deinde
s. Tho. iij. q. xxx. ar. iij. ad tertiu. Sed h
signū ē p babile tā tū: vt dicit sc̄a Catarina
in dialoꝝ edocta p ch̄m de hac re. z ē fal
sax. qz ē q ad h diabolus figit se āgelū lucē
Rō q h sit signū naturale: qz naturalis
appetitio angelica ē nob horrida: reā vere
mur: sicut alia aialia verent cōiter hoīem
qz natura inferoz ad pñtia supioris timet.
Sed angelus malus tanq supb: hoīez in
isto timore relinqt: vt ipse appeat magnus
v ipote q timeat ab hoīe. Bonus aut tanq
charitate plenus hoīem pfortat: vel latēter
interius inspirado: v l exteri⁹ loqndo: aut se
exhibēdo familiarē. Incipit pō bonus a ti
more: et qz rei natura h extigit: et qz vult
hoīem eleuare z attētoꝝ reddere: ad qd
tal p rurbatio valet. Valus aut icipit ab
aliqui leticia non repugnante p dicitō timorē.
sic ea quā facit p pba salutādo: z p cādoꝝ
vestiū aut lucē v l h mōi: vt mentē p inanē
glām eleuet: aut alia causa. Rō autē q h
signū sit p babile ē: qz talē leticia mentalē
diabolus absolute pcurare p t p phāstama
ta. leta q possit imprimere. i. deducere ad
phāstasia p motū spiritūū: z etiā possit eā
pcurare supposito suo sine peruerso: quia
ipsam ad illū pōt ordinare: vt. s. mediāte
tali leticia ducat hoīez i errorē. Pōt etiā
tal de eodē hie p tecturā necessariā et de
mōstratiua (vt ita dixerim). i. amorē p rō

tis: vt dicit sc̄a Catarina vbi s. et iudicium
v l lumē intellectus: vt colligit ex serō Tho.
Rō hōz ē: qz si qd est qd diabolus absolute
possit: illud ex supposito nō pōt si repugnet
sini suo. qz nullus p t velle ea q sc̄t repugnare
suo volūto pncipal: cuiusmodi ē su⁹ finis.
Igitur cū diabolus intēdat auertere hoīem
a deo: diabolus nihil p t facere p qd hō sp. p
moueat i deū. Igitur hoīem puocare nō pōt
ad displicētā de p tīs inqntū sūt offensa
dei: nec ad amorē p rursus. Et iō bñ dicit s. Ca
tarina ex doctrina ch̄i iesu: qz qñ mēs p
visionē sentit se amore p rursus ap tōri succē
sam: hoc ē infallibile signū q aia a suo spō
so visitata sit. Nō pōt etiā diabolus reucla
re aliq hoī pfortādo lumē ei⁹ ex supposito
tōe sui finis: s. hoc possit absolute: qz in
tēdit hoīes fallere z iducere in errorē: aut
repugnare pfortare lumē intellectus. Quid
diabolus manifestat aliq hoī mouēdo z or
dinādo phāstasmata. et vt dicit s. Tho. i. q.
di. vij. q. j. ar. ij. etiā illūmādo lumē for
tior ipā phāstasmata: vt. s. inde hō melius
sciat dubitare z iducatur i aliq q d iudicare
nesciat: nō aut manifestat pfortādo lumen
intellectus: vt ipse dicit in. j. p. q. iij. ar. j. Et
ipse etiā pcludit. ij. q. clxxj. ar. ij. q. p pbe
s. z certi nō sint de his q instinctu qdā. i. per
cordis ispiratiōez cogitāt vtz sint a dō v l
a p rō suo spū: tñ de his q pphetice cogit
scūt. i. p manifestā reuelatiōez: sūt certissi
mi. qd hinc dicit patere: qz inde Abzāā mō
uebat ad filiū occidēdū. qd nō fecisset nisi
fuisset certissimus. Et h iō: qz vt ibi dicit: ma
ior ē certitudo q ē p lumen diuīnū qz q ē p
lumen naturale. Sed hñs sciam: p certo
scit se hie. q hñs pphetiā p lumē diuīnū:
m lto magis ē certus hie. Vñ z Aug⁹. dicit
vj. p. qm f sua dicebat discernere se: nescio
q sapore: quē p bñs expmere nō potest
rat qd intēset in se deū reuelatē z aiam suā
am somniantē. Sed p dicitur. Nā si tal
eēt certus de aliq reuelatiōe q illud esset a deo:
sciret etiā qd qz cogitaret z nō deo reue
lāte esse a sua cogitatiōe. sic si cogitō certe
oem ciuē Bononiensem: cogitō etiā certe
oem nō bononiensem nō ē bononiensis. S. z
h est falsū. qz Bre. sup. Ezech. dicit: q p pbe
sc̄i dū aliq nō p sultū: ex mag vsu pphetiā
di qdā ex ipū suo pferūt. z se h ex pphetiā